

Činoherní čtení

Ve Smečkách 26, Praha 1

BŘEZEN 2010

1964-65 L. Smoček – Piknik • S. O'Casey – Pension pro svobodné pány / 1965-66 E. Albee – Stalo se v zoo • A. Camus – Spravedliví • N. Machiavelli – Mandragora • L. Smoček – Bludiště, Podivné odpoledne dr. Zvonka Burkeho • F. M. Dostojevskij – Zločin a trest / 1966-67 A. Vostrá – Na koho to slovo padne • N. V. Gogol – Revizor / 1967-68 H. Pinter – Narozneniny / 1968-69 E. Bond – Spaseni • A. Vostrá – Na ostří nože • P. Landovský – Hodinový hoteliér • J. Vodňanský - P. Skoumal – S úsměvem idiota / 1969-70 A. P. Čechov – Višňový sad • L. Smoček – Kosmické jaro • J. Vodňanský - P. Skoumal – Hurá na Bastilu / 1970-71 J. Vodňanský - P. Skoumal – S úsměvem donkichota • Voltaire – Candide / 1971-72 M. Gorkij – Na dně • J. M. R. Lenz – Vychovatel • H. Pinter – Návrat domů / 1972-73 L. Leonov – Zlatý kočár • A. P. Čechov – Strýček Váňa • C. Goldoni – Poprask na laguně / 1973-74 M. Calábek – Doktor Faust • J. Mahen – Chroust / 1974-75 S. O'Casey – Pension pro svobodné pány • A. P. Čechov – Racek • J. Solovič – Stříbrný jaguár • I. Bukovčan – Než kohout zazpívá / 1975-76 L. Leonov – Vlk / 1976-77 J. G. Tajovský – Ženský zákon • H. Albertová – Parádní pokoj • F. M. Dostojevskij – Strýčkův sen / 1977-78 L. Andrejev – Ten, který dostává políčky • B. Brecht – Krejcarova opera / 1978-79 E. O'Neill – Cesta dlouhého dne do noci • J. Vostrý – Tři v tom / 1979-80 C. Zuckmayer – Hejtman z Kopníku • A. N. Ostrovskij – Bouře / 1980-81 Ö. von Horváth – Povídky z Vídeňského lesa / 1981-82 B. Hrabal – Něžný barbar • I. Ůrkény – Rodina Tótů / 1982-83 N. V. Gogol – Hráci • M. Lázňovský – „Dobrodružství“ / 1983-84 A. de Musset – Marianniny rozmary / 1984-85 A. N. Ostrovskij – Les • A. Seppälä – Poslední mejdan • A. P. Čechov, B. Brecht – Svatby / 1985-86 M. Frayn – Bez roucha / 1986-87 A. Vampilov – Provinční anekdoty • J. M. Synge, Ladislav Smoček – Krásné vyhlídky / 1987-88 A. P. Čechov – Ivanov • E. Canetti – Dům / 1988-89 T. Middleton - W. Rowley – Pitvora • B. Hrabal – Obsluhoval jsem anglického krále / 1989-90 V. Havel – Audience • L. Smoček – Podivné odpoledne dr. Zvonka Burkeho • V. Havel – Žebrácká opera / 1990-91 L. Smoček – Bludiště, Smyčka • S. Shepard – Právý západ • A. Schnitzler – Utrpení mladého Medarda / 1991-92 L. Birinskij – Mumraj • Euripidés – Orestés • H. Ibsen – Přízraky • V. K. Klicpera – Hadrián z Římsů / 1992-93 Molière – Lakomec • H. Ibsen – John Gabriel Borkman / 1993-94 L. Pirandello – Nahé odívání • W. Allen – Sex noci svatojánské • F. Wedekind – Lulu / 1994-95 P.-A. C. de Beaumarchais – Figarova svatba • J.-P. Sartre – S vyloučením veřejnosti • J. Štolba – Vodní družstvo • N. V. Gogol – Ženitba / 1995-96 L. Smoček – Kosmické jaro • A. P. Čechov – Tři sestry • T. Letts – Zabiják Joe / 1996-97 H. Ibsen – Heda Gablerová • T. Williams – Skleněný zvěřinec / 1997-98 W. Shakespeare – Zkrocení zlé ženy • V. Štech – Třetí zvonění • H. von Kleist – Rozbitý džbán / 1998-99 F. Beaumont - J. Fletcher – Král nekrál • C. Goldoni – Letní byt • E. Labiche – Nejšťastnější ze tří • J. Vodňanský - P. Skoumal – S úsměvem idiota atd. • S. I. Witkiewicz – Matka / 1999-2000 L. Smoček – Jednou k ránu • G. Büchner – Vojcek • A. P. Čechov – Lesoduch / 2000-01 B.-M. Koltès – Návrat do pouště • V. Štech – Deskový statek • A. V. Suchovo-Kobylin – Proces / 2001-02 G. Smith – Vincent • S. Beckett – Čekání na Godota • J. Orton – Jak se bavil pan Sloane • Z. Egressy – Portugálie • M. McDonagh – Osířelý západ / 2002-03 A. S. Puškin – Oněgin • Molière – Misanthrop • L. Chiarelli – Maska a tvář • G. Burke – Gagarinova ulice • J. Fosse – Jméno, Noc zpívá své písně / 2003-04 F. Sologub – Dáblova houpačka • D. Mamet – Sexuální perverz v Chicagu • H. Pinter – Správce / 2004-05 C. Goldoni – Impresário ze Smyrny • E. Albee – Koza aneb Kdo je Sylvie? • G. Feydeau – Dámský krejčí • M. McDonagh – Pan Polštář / 2005-06 Ch. Hampton – Nebezpečné vztahy • T. Vinterberg - M. Rukov – Rodinná slavnost / 2006-07 D. Mamet – Americký bizon • Molière – Amfitryon / 2007-08 J. M. Synge – Hrdina západu • A. P. Čechov – Ivanov / 2008-09 M. Kundera – Ptákovina • Y. Reza – Bůh masakru / 2009-10 M. Carr – U Kočičí bažiny • M. Krleža – Léda (Manželskonemanželská povídka)

Činoherní klub slaví 45. narozeniny.

Vážení diváci,

před pěti lety slavil Činoherní klub 40. narozeniny. V té době jsme pro Vás připravovali knihu ČINOHERNÍ KLUB 1965-2005. Dnes se ohlížíme za inscenacemi a událostmi uplynulých pěti sezón.

Ladislav Smoček, Jaroslav Vostrý, Jan Kačer při křtu knihy, ČK 2006.

Činoherní klub

2005 - 2010

2004 / 2005

27. února 2005 se konala **oslava 40. narozenin** Činoherního klubu.

3. května se na přehlídce Babel Europe ve francouzském Rouenu představila inscenace Martina Čičváka Molière: **Misanthrop**.

19. a 20. května byli hosty Činoherního klubu **Jiří Suchý & The Hottentots Orchestra**.

9. června 2005 premiéra

Martin McDonagh: **PAN POLŠTÁŘ**

Překlad a režie: **Ondřej Sokol**

Scéna: **Adam Pitra** / Kostýmy: **Katarína Hollá**

Hudba: **Jan P. Muchow** / Asistentka režie: **Margareta Hrůza**

Hrají: **Ondřej Vetchý, Michal Pavlata, Jaromír Dulava, Marek Taclík, Lenka Skopalová, Petr Meissel, Lenka Sagulová, Jan Dulava.**

„(...) Brilantně a s napětím odvyprávět McDonaghův krvavý příběh a zároveň zachovat zmíněnou jiskřičku naděje je úkol téměř nadlidský – režisérovi i hercům v Činoherním klubu se to se ctí podařilo.“

Kamila Černá, Lidové noviny 16. 6. 2005

„(...) Tupolski Michala Pavlaty je racionální a mírně nad věci, zdánlivě korektní policista, který jen dělá svou práci. V jeho studených očích se nezrcadlí nic, možná jen lehké pobavení, všechno je na pohled solidní a objektivní. Nedá se mu upřít bystrý intelekt, a když vypráví svou povídku, není jisté, do jaké míry to myslí vážně a kdy chce Katuriana jen provokovat. Cynická hra s Katurianem během výsledků je však odpornější než nejstrašlivější mučení. Kdyby byl alespoň sadista, dalo by se to pochopit, ale takhle jde jen o koncentrované násilí, které jako by už ztratilo i svůj vlastní obsah. Pavlata tak svou postavou vypovídá o zmechanizované a zdokonalené krutosti účinněji, než kdyby se na jevišti nakupily haldy mrtvol a tekly proudy krve. Co by si McDonagh mohl přát víc?“

Jana Paterová, Divadelní noviny 28. 6. 2005

6. června jsme naposledy hráli černou komedii Joe Ortona **Jak se bavil pan Sloane** – **Lenka Skopalová** byla za roli Kate nominovaná na cenu Thálie.

26. června byla derniéra **Návratu do pouště**, hry francouzského dramatika Bernarda-Marie Koltèse.

12. června uvedla japonská divadelnice **Šimako Murai** v Činoherním klubu inscenaci *Jan Letzel – stavitel atomového dómu*.

Hra Edwarda Albeeho *Koza aneb Kdo je Sylvie?* zahájila 21. června festival Divadlo evropských regionů v Hradci Králové.

S koncem sezony 2004/05 zemřeli **Leoš Suchařípa** (14. června), **Eva Jakoubková** (16. června) a **Jiří Kodet** (25. června).

■ 2005 / 2006 ■ ■ ■

Na Mezinárodním festivalu Divadlo v Plzni jsme 15. září hráli komedii Carla Goldoniho *Impresárió ze Smyrny*.

Součástí programu plzeňského divadelního festivalu byla i výstava **Libor Fára – Karel Vaca / scénografie, plakáty, obrazy, objekty**.

6. října byli hosty Činoherního klubu **Jan Vodňanský** a **Hana Navarová** s pořadem *S úsměvem bytového jádra*.

Marek Taclík obdržel na festivalu Hrnec smíchu v Novém Městě nad Metují *Cenu Herecké asociace za mimořádný výkon v televizních filmech, inscenacích a hraných dokumentech*.

30. října se v ČK hrálo představení divadla **Lyra Pragensis** R. D. Bach: *Jonathan Livingston Racek* s Ondřejem Vetchým, Janem Potměšilem, Jiřím Pragerem a Michalem Pavlatou.

Zemřela výtvarnice **Eva Švankmajerová** (20. října).

Josef Somr převzal 28. října na pražském Hradě *Medaili za zásluhy o stát v oblasti kultury a umění*.

V listopadu jsme naposledy hráli inscenaci Molièrova *Misanropa* v režii Martina Čičváka a Pinterova *Správce* v režii Ivo Krobotu.

Přehlídka amatérského divadla **Činoherní klub uvádí**: představila 13. listopadu pražskému publiku inscenaci Martina Františáka *Doma* v podání **Divadelního souboru Jana Honsy Karolinka**. Hra se umístila na jednom z předních míst v anketě Divadelních novin *Inscenace roku 2005*.

17. prosince hostovala v ČK divadelní agentura AP Prosper s komedií *Velká zebra aneb Jakže se to jmenujete?* Bricaira Lassayquese.

11. ledna 2006 premiéra

Christopher Hampton: **NEBEZPEČNÉ VZTAHY**

Ladislav Smoček o Hamptonových Nebezpečných vztazích: „Vystihuje nejuplněji, jak to mezi mužským a ženským světem chodí. Vystihuje podstatu střetu ženského ‚já‘ s mužským ‚já‘; i určitou rozdílnost v chápání a vnímání sebe i toho druhého. Vystihuje i podstatu žárlivosti. I to, jakých rafinovaných intrik ve věcech citů je lidské nitro schopno v zájmu svého raněného ‚já‘.“

Překlad: **Vladimíra a Ladislav Smočkovi**
Úprava a režie: **Ladislav Smoček** / Hudba: **Petr Skoumal**
Scéna: **Luboš Hrůza** / Kostýmy: **Simona Rybáková**
Hrají: **Ivana Chýlková, Ondřej Sokol, Dana Černá, Ivana Wojtylová, Alena Vránová nebo Viola Zinková nebo Bibiana Šimonová, Marika Šoposká, Petr Meissel, Jan Meduna nebo Braňo Holíček, Kristína Farkašová nebo Diana Šoltýsová, Stanislav Štícha nebo Radvan Pácl.**

„(...) Ústřední pár bezskrupulózních milenců vikomta de Valmont a markýzy de Merteuil hrají Ondřej Sokol a Ivana Chýlková. Sokolův Valmont stojí na kontrastu subtilního zevnějšku a naproste povahové amorálnosti. Samolibost, s níž dává najevo převahu nad vyhlédnutými ženskými oběťmi, u něj irituje stejně jako chladnokrevné střídání pusté dobytosti s vmlouvavým naléháním. Markýza de Merteuil Ivany Chýlkové představuje neméně jedovatý květ egoismu, rozdíl je pouze v tom, oč rafinovaněji si herečka počíná při odhalování hrdičina pravého já. Dlouhou dobu se zdá, že markýza si provokováním intrik a sledováním Valmontových dobrodružství krátí dlouhou chvíli. Teprve postupně obnaží nitro naplněné žárlivostí, kalkulem a uvažováním ješitností. (...)“

Saša Hrbotický, Reflex 4 / 2006

„(...) Půvabně krutá je scéna svedení Cecilie. V živočišném teple ložnice se rozvinul talent vikomta jako klíčky hadího těla. Co je však škrtící síla hroznyše vikomta oproti markýzině kraji, hypnoticky sledující úhlavní soupeřku – ctnostně bílou paní de Tourvel v podání Dany Černé. (...)“

Richard Erml, Mf Dnes 16. 1. 2006

15. ledna Činoherní klub uvedl hru **Černých šviháků** z Kostelce nad Orlicí *Bílí andělé pijí tesavelu*, kterou napsal a režiroval **Josef Tejkl**.

„Zázraky se prostě dějí. Podobně jako vstal Ježíš z mrtvých, pochopilo též několik osvicených 'velitelů' v Činoherním klubu, že živá voda divadelního kumštu, již se tak vydatně napájeli, pramení často i kdesi na vidrholci a odtamtud do metropole občas přitéká. Přibližně desetkrát do roka lze vidět v Činoherním klubu venkovské formace, přímo v terénu citlivě vybrané solitéry, kteří na rozdíl od domácího souboru hvězdného nemívají vyprodáno. Ale vždy přinesou impuls, výzvu k debatě nad čímsi novým či pozapomenutým.“

Josef Tejkl

30. ledna 2006 premiéra

Thomas Vinterberg, Mogens Rukov: RODINNÁ SLAVNOST

Juraj Kukura: „Rodinná slavnost mi ale také splnila velký sen: divadelníci, herci rozdílných jazyků spolu mohou hrát v činoherním představení. Čeští herci v Divadle Aréna, slovenští v Činoherním klubu. Jazyková bariéra není tak silná, zvláště když jsme kdysi byli jeden stát. Je to vzácný divadelní projekt a jsem rád, že jsme s Vladimírem Procházkou k němu našli odvahu.“

Scénická verze: **Bo Hansen**

Překlad: **František Fröhlich, Jana Rakšányová**

Dramaturgie: **Martin Kubran** / Režie: **Martin Čičvák**

Scéna: **Tomáš Ciller** / Kostýmy: **Marija Havran**

Hrají: **Juraj Kukura, Lenka Skopalová, Matěj Dadák, Barbara Kodetová nebo Dana Černá, Petr Bláha nebo Jan Hájek, Lada Jelínková nebo Eva Novotná, Jiří Zahajský nebo Bořík Procházka nebo Stanislav Zindulka, Viola Zinková, Hanuš Bor, Jitka Ježková nebo Lada Jelínková nebo Jana Plodková, Pavel Kikinčuk, Antonie Talacková nebo Gabriela Pyšná, Otmár Brancuzský, Jaromír Nosek nebo Michal Slaný a další.**

„(...) *Juraj Kukura představuje Helgeho jako samolibého manipulátora, který není ochoten přiznat si pravdu o sobě samém. Jeho silná osobnost mu přese všechno uchová jisté charisma a dokáže ho zvednout i z naprostého dna. Téma incestu páchaného otcem na dětech není v této inscenaci pouze módním klíšé (jak se podle mého názoru jevílo v drážďanském silně expresivním uvedení téhož textu na předloňském Festivalu divadel německého jazyka), ale stává se především velkou dramatickou metaforou pro temné duševní násilí, drsnější o to, že jde o moc milovaného i nenáviděného dospělého, kterou uplatňuje na nevinných. (...)*“

Vítězslava Šrámková, Týdeník Rozhlas 27. 2. 2006

Nakladatelství Eminent vydalo knihu **Jana Kačera** *Mírnou oklíkou*, volně pokračování autobiografie *Jedu k mámě*.

27. února 2006 byla pokřtěna kniha **ČINOHERNÍ KLUB 1965-2005**. Jejimi kmotry byli **Jaroslav Vostrý, Ladislav Smoček, Jan Kačer** a **Luboš Hruza**.

Gabriela Pyšná vstoupila do alternace v roli Mašle v Krobotově inscenaci Egresyho **Portugálie**.

Michal Pavlata byl za roli Túpolského v **Panu Polštáři** jmenován do širší nominace na cenu Thálie.

V dubnu byla v Galerii Smečky otevřena výstava **Libor Fára: Držíme pozice / Koláže a asambláže z let 1969-88**.

Vyšla kniha *Ipsa, ipsa, Ibsen*, v níž výtvarník **Luboš Hruza** vzpomíná na své norské výpravy k Ibsenovým hrám.

Divadelní ústav vydal *Hry* Henrika Ibsena, převážně v překladech **Františka Fröhliche**.

Občanské sdružení **Mluvicí kniha** natočilo pro Knihovnu a tiskárnu K. E. Macana, určenou nevidomým a slabozrakým, divadelní inscenaci **Osifelý západ**. Zvukový záznam představení je opatřen audiopopisem.

Ondřej Sokol převzal roli doktora Moulineaux v komedii Georgese Feydeau **Dámský krejčí**.

Nakladatelství Gallery vydalo knihu Věry Velemanové a Vojtěcha Lahody **Libor Fára / Dílo**.

Kniha Soňi Kodetové a Aleny Šloufové **Jiří Kodet / O sobě (...ten báječný život, plný útrap...)** vyšla v Nakladatelství Camis.

Zrodil se **Troják** – společné předplatné tří divadel: Činoherního klubu, Dejvického divadla a Divadla Na zábradlí.

20. září navštívil Činoherní klub kambodžský král **Narodom Sihamoni**.

Hostem Činoherního klubu bylo 24. září **Divadlo na vru** s představením „*Nemůžeme si naříkat...*“.

Na Cenu Sazky a Divadelních novin za sezonu 2005/06 byli nominováni **Juraj Kukura** (za roli Helgeho v *Rodinné slavnosti*) a **Ondřej Sokol** (za roli vikomta de Valmont v *Nebezpečných vztazích*).

26. října 2006 premiéra

David Mamet: AMERICKÝ BIZON

Překlad a režie: **Ondřej Sokol** / Hudba: **Jan P. Muchow**
 Scéna: **Adam Pitra** / Kostýmy: **Katarína Hollá**
 Hráli: **Petr Nárožný, Michal Pavlata, Marek Taclík.**

„(...) To podstatně se odehrává na úrovni skvěle napsaných dialogů: absurdně rozbíhavé debaty, prošpikované ‚moudry‘ na téma život, svoboda či obchod, jsou zábavně pokleslou, vulgární slovní přetlačovanou, pod povrchem skrývající prázdnotu a zoufalé tápání po pevných bodech. (...) Všichni tři protagonisté suverénně rozehrávají situace a změny nálad, gagy servírují nevтіravě a s neomylným časováním. (...)“

Vladimír Mikulka, *Mf Dnes* 1. 11. 2006

„(...) Michal Pavlata znamenitě hraje právě takového blouznivce, jemuž asi už ujely všechny vlaky, a tak se chytá poslední šance. Sám na sobě poznal, že nelze nikomu věřit, pochopil, že život je karetní partie, v níž každý každého podvádí. (...)“

Richard Erml, *Reflex* 45 / 2006

František Fröhlich obdržel 23. října Státní cenu za překladatelské dílo.

24. října převzal **Ladislav Smoček** Cenu ministerstva kultury ČR.

29. listopadu 2006 premiéra

Molière: AMFITRYON

Překlad: **Vladimír Mikeš** / Režie: **Martin Čičvák**
 Scéna: **Tomáš Ciller** / Kostýmy: **Nina A. Stillmark**
 Hráli: **Petr Bláha, Jitka Ježková, Pavel Kikinčuk, Matěj Dadák, Eva Novotná, Jiří Zahajský nebo Bořík Procházka nebo Milan Riehs, Marika Procházková, Otmar Brancuzský, Daniel Pešl.**

„(...) režisér měl k dispozici ideální představitele. Ironicky povýšeného Pavla Kikinčuka (Mercur), který si prohnanými gesty a kluzkými intonacemi pohrává s nebohým plebejcem a s kouzelnickou bravurou ho nezaslouženě trestá dálkovými políčky. Nikterak přitom neskrývá škodolibé potěšení, jež mu toto nerovné střetnutí skýtá. Matěj Dadák (Sosie) reaguje na neočekávanou situaci svou nenapodobitelnou naivitou: je udiven, nechápe dobře, co se s ním děje, ale podobné kousky osudu ho při sluhovském údělu zase tolik nepřekvapují a je zvyklý čelit jim nejen odevzdaně, ale i s jistým trpkým šibalstvím. (...)“

Zdeněk Hořínek, *Divadelní noviny* 28. 12. 2006

Lenka Sagulová získala Zlatý oříšek za roli holčičky v **Panu Polštáři**.

Za roli Teache v **Americkém bizonovi** byl **Michal Pavlata** nominován na cenu Thálie.

19. března se v Činoherním klubu představilo **nizozemské divadlo Ti Na Ni Na Ni** s hrou Ari Peterseho a Susan van Hulstové *Yaacov*.

Hostem ČK bylo v dubnu Jihočeské divadlo s hrou Zoltána Egresyho *Šťovík, pečené brambory* a v květnu Klicperovo divadlo z Hradce Králové s hrou Floriana Zellera *Ten třetí*.

Zemřel **Jiří Zahajský** (19. července).

2007 / 2008

10. září 2007 premiéra

John Millington Synge: **HRDINA ZÁPADU**

Překlad: **Martin Hilský** / Režie: **Ondřej Sokol**

Scéna: **Adam Pitra** / Kostýmy: **Katarína Hollá**

Jazyková spolupráce: **Vítězslava Fryntová**

Hrají: **Jaroslav Plesl, Kateřina Lojdrová, Michal Pavlata, Vladimír Kratina, Matěj Dadák, Ivana Wojtylová, Otmar Brancuzský, Marek Taclík, Markéta Stehlíková, Simona Babčáková, Ida Sovová, Stanislav Štícha a skupina Shannon.**

„(...) *Obraz dávného irského mikrosvěta se nejdřív zdá až příliš malebný a úhledný – k dojmů, že sledujeme jakési barvotiskově idylické výjevy z poněkud výstředních, ale přece jen ‚starých dobrých časů‘, přispívá i přítomnost živé ‚irské‘ kapely na scéně. Postupně se ale ukazuje, že režisér dobře ví, s jakým dilem má tu čest: do básnivých replik nechává pronikat (sebe)ironii a do žertovných situací ostrými střihy dostává černý humor i zcela vážné tóny. Lví podíl na zdařilém výsledném tvaru přísluší hercům. Představitel hlavní role Jaroslav Plesl má nezbytné charisma a bravurně zvládá*

bleskové proměny outsidera ve frajera, šantaly v básníka a vykuleného mladíka ve zralého muže. Silným protihráčem je mu nejen suverénní Michal Pavlata, který představuje jeho otce, ale i Ivana Wojtylová, jejíž vdova Quinová do večera nenápadně vnáší výrazný samostatný příběh. Kateřina Lojdrová je jako Pegeen přesvědčivě temperamentní, bystrá a ‚jiná‘, Matěj Dadák jako její nápadník Shawn smutně neohrabaný a zbabělý. Vladimír Kratina dokázal mimo jiné výborně zahrát alkoholika, aniž by se, jak je v kraji zvykem, uchýlil k laciným trikům. (...)“

Terezie Pokorná, *Respekt* 1. 10. 2007

30. září Činoherní klub uvedl hru *Harila* v provedení amatérského souboru **Nejhodnější medvědci**. Hra Helmuta Kuhla (**René Levínského**) byla oceněna Cenou Sazky a Divadelních novin.

Michal Pavlata obdržel za roli Waltera Cola, zvaného Teach, v **Americkém bizonovi** CENU SAZKY A DIVADELNÍCH NOVIN za nejlepší herecký výkon v sezoně 2006/07.

1. a 2. listopadu 2007 premiéra

Anton Pavlovič Čechov: **IVANOV**

Překlad: **Leoš Suchařípa** / Režie: **Martin Čičvák**

Scéna: **Tomáš Ciller** / Kostýmy: **Marija Havran**

Hráli: **Jan Hájek nebo Matěj Dadák, Dana Černá, Marián Labuda, Magdaléna Borová nebo Helena Dvořáková nebo Jana Plodková, Lenka Skopalová, Vladimír Kratina, Milan Mikulčík nebo Denny Ratajský nebo Jan Sklenář, Radek Holub, Lada Jelínková, Otmar Brancuzský, Jana Břežková, Václav Neužil nebo Petr Bláha, Paul American nebo Jan Janák, Kateřina Kocáková nebo Lucie Čížková, Marian Fiedler, Tomáš Madar, Tomáš Olejník, Vladimír Pavel a další.**

„(...) Roli Ivanova v režii Martina Čičváka alternují dva herci: domácí Matěj Dadák a Jan Hájek z činohry Národního divadla. Jan Hájek působí, jako by si odběhl z inscenace Dostojevského Běsů. Deprese v jeho podání připomíná ‚potterovského‘ mozkomora, který jej vysává a vysrkává jako ústřici. Zatímco Hájkův Ivanov je plný napětí a běsovského neklidu, Dadákův ‚pacient‘ nemá daleko k sebelitosti a hysterii chlapíka, co nečekaně přišel o zaměstnání. (...) Inscenaci dominuje trojice Vladimír Kratina (Pavel Lebeděv), Marián Labuda (Matěj Šabelskij) a Radek Holub (Michail Borkin). Flegmatický opilec, melancholický misantrop a zábavně cynický grázl. (...) A do třetice zmiňme nenápadně účinný rytmus inscenace. Někde si Čičvák vypomůže světlem, jinde nechá volný průběh herecké akce, aby v závěrečném výstupu vygradoval Ivanovův příběh tak, že vás zaskočí a chytí pod krkem. (...)“

Richard Erml, Reflex 46 / 2007

Zemřela **Věra Galatíková** (21. prosince).

20. ledna zavítal do Činoherního klubu každoroční host – **V.A.D. Kladno**, tentokrát s dramatisací románu Ladislava Klímy *Utrpení knížete Sterenhocha*.

Inscenace Ondřeje Sokola *Hrdina západu* získala (spolu s *Černou dírou* Dejvického divadla a *Procesem* Divadla Komedie) nejvyšší počet hlasů v anketě Divadelních novin *Inscenace roku 2007*.

V Galerii Smečky byla 20. února zahájena výstava **Josky Skalníka** *Sny / situace / hry*.

Vladimír Kratina získal za roli Jamese Flahertyho v *Hrdinovi západu* nominaci na cenu Thálie.

Při udělení CEN ALFRÉDA RADOKA se INSCENACÍ ROKU 2007 stal Syngův *Hrdina západu*. GENU ALFRÉDA RADOKA si odnesl také **Jaroslav Plesl** za roli Christy Mahona. Nominovány byly také **Kateřina Lojdrová** za roli Margaretu Flahertyovou a **Ivana Wojtylová** za roli vdovy Quinové v *Hrdinovi západu*.

Jan Vodňanský a **Petr Skoumal** pokřtili 31. března v Činoherním klubu CD-čtyřalbum *Život a dílo*.

26. března byla v Černé labuti zahájena výstava **Luboše Hruzy**.

1. dubna jsme hráli představení McDonaghova **Osirelého západu** v Divadle Věry Komissarževské na přehlídce Pražská divadelní sezona v Petrohradu.

15. května jsme hráli *Hrdinu západu* na festivalu Divadelní flora v Olomouci.

28. května se v rámci Dnů neklidu konala v Národním divadle panelová diskuse s názvem *Kultura a společnost*, na níž zazněl příspěvek profesora **Jaroslava Vostrého**.

■ 2008 / 2009 ■ ■ ■

Zemřela **Anna Bendová** (11. září).

Na Mezinárodním festivalu Divadlo v Plzni jsme 12. září hráli *Hrdinu západu* a 17. září *Ivanova*.

19. září 2008 premiéra

Milan Kundera: **PTÁKOVINA**

Režie: **Ladislav Smoček**

Scéna: **Luboš Hruza** / Kostýmy: **Simona Rybáková**

Hrají: **Jaromír Dulava, Ondřej Vetchý, Lucie Žáčková, Marika Procházková, Lenka Skopalová, Jana Břežková, Nela Boudová nebo Lada Jelínková, Stanislav Zindulka nebo Milan Riehs, Pavel Kikinčuk, Petr Meissel, Braňo Holíček nebo David Šír, Stanislav Šticha, Daniel Peší, Jiří Moudrý, Jakub Moudrý, Matěj Nechvátal, Šimon Stiburek, Jonáš Zbořil, Adam Pospíšil, Václav Pflanzler, Michal Polák.**

„(...) Činoherní klub po téměř čtyřiceti letech od premiéry uvedl hru Milana Kundery *Ptákovina*. Ten napsal svou druhou divadelní hru v roce 1966. V roce 1969 měla v lednu premiéru v Liberci, v květnu v Divadle Na zábradlí; hrála se ještě v Ostravě a Brně. Jen několik měsíců, neboť pak ji nastupující normalizace zakázala.

Hra byla tehdy přijata velmi příznivě. V kontextu té doby byla chápána jako groteska o absurditě hledání pravdy a lásky v systému stojícím na trestání neposlušných, odměňování věrných, na podlézavosti a donášení. V postavě Předsedy dostávala pak satirický rozměr zpodobení blbosti absolutní moci. Takto se *Ptákovina* zapsala do historie českého divadla druhé poloviny 20. století.

O to větší byla otázka, jak se podaří její návrat do českého divadla v roce 2008; zda ji vyproštění ze souvislosti začínající normalizace a koneckonců celé atmosféry socialistické společnosti nezabaví její

působivosti. Nestalo se tak. Inscenace Ladislava Smočka v Činoherním klubu mohla v dnešním kontextu plně rozvinout základní kvalitu tohoto textu, spočívající v přirozeně vypadajících lidských situacích, z nichž se utváří hlubinná struktura hledání smyslu jedné člověka. (...)“

Jan Čisář, Lidové noviny 23. 9. 2008

„(...) Nové uvedení Ptákoviny starý politický nátěr stírá a nechává vystoupit obecnějším tématům Kunderovy hry – třeba očistnému smíchu nad tím, jak márné je lidské plahočení za pravdou, pro niž si musíme všichni tak trochu lhát. Kunderova hra se obejde bez politických aktualizací, protože je uvnitř přísně filozofická, což je po čtyřech desítkách let příjemné zjištění. Havlovo Odcházení má podobnou tendenci. Chce přesahovat každodenní politické dění, být nadčasové, ale stěží se to daří. Diváci čtou postavy odcházejícího vládce Riegera či podlého technologa moci Kleina zcela současně, podle starého rozestavení kulis, v němž působil autor-prezident. A tak se původně metafyzicky míněná hra mění v divadelní frašku. Havla potápí dobová doslovnost, Kunderu doslovnost neohrožuje, protože časový odstup umožňuje sledovat hru jako mnohem obecnější podobenství. (...)“

Petr Fischer, Hospodářské noviny 24. 9. 2008

„(...) Ondřej Vetchý dodává svou chlapeckou bezprostředností postavě Ředitele gaminské hravosti, takže jeho žertování a tyranizování podřízených nepůsobí odpudivě. Postavu, vzbuzující dlouhou sympatii diváka, dovádí herec velmi přirozeně, přes zoufalou snahu uniknout z vlastní pasti, a přes zuřivou aktivitu, s níž se mstí na své oběti, k trapně smutnému hlubokému pádu. V postavě Předseďky vytvořil Jaromír Dulava s velkým gustem nadčasový portrét zrůdné, uboze infantilní blbosti, malosti vyrůstající do velkolepých rozměrů; jeho výkon je z nejpозорuhodnějších hereckých kreačí poslední sezony. (...)“

Jana Patočková, Czech Theatre 2009

AMU vydala knihu **Jana Hyvnara** O českém dramatickém herectví 20. století, s kapitolou Herci Činoherního klubu v žilvu hry.

12. října, třicet let po premiéře, se uskutečnilo promítání Smočkovy inscenace O'Neillovy **Cesty dlouhého dne do noci**.

Hostem Činoherního klubu bylo 13. října představení hry Arnošta Goldflama **Stará bába tančí** s Lubou Skořepovou v hlavní roli.

22. a 23. listopadu jsme hráli Hamptonovy **Nebezpečné vztahy** v Theater tri-bühne ve Stuttgartu na přehlídce Stuttgarter Europa Theater Treffen.

Luboš Hruža obdržel Státní umělecké stipendium Norského království.

Oleg Tabakov byl jmenován čestným doktorem Akademie múzických umění.

Josef Tejkl představil 23. listopadu v Činoherním klubu svoji hru **Asteroid Bejček** s herci souboru Samohana z Hradce Králové.

Ondřej Sokol získal CENU SAZKY A DIVADELNÍCH NOVIN za inscenaci **Hrdina západu** (nominovaný byl i **Jaroslav Plesl** za hlavní roli v této inscenaci).

Zemřel **Luboš Hruža** (2. prosince).

7. prosince se v rámci přehlídky **Činoherní klub uvádí**: představilo Turnovské divadelní studio A. Marka s inscenací **Tři sestry**, nejlepší inscenací přehlídky FEMAD – Salón odmítnutých Poděbrady 2009.

16. prosince 2008 premiéra

Yasmina Reza: BŮH MASAKRU

Překlad: **Michal Lázňovský** / Režie: **Ondřej Sokol**

Scéna: **Adam Pitra** / Kostýmy: **Katarína Hollá**

Hrají: **Ivana Chýlková, Miroslava Pleštilová, Vladimír Kratina, Jaromír Dulava.**

„(...) Hra je to naprosto pekelná, pořád se smějete a je to přitom stále horší a horší, div že nedojde k masakru. Dva manželské páry středních let sedí kultivovaně a poslouchají Bacha. Když konečně dohraje, počne oficiální návštěva. Dítě jednoho z páru vyrazilo dítěti druhého páru klackem dva zuby a toto zdvořilostní setkání by mělo vše vyřešit, jsou to přece slušní a vzdělaní lidé, francouzská střední vrstva se zájmem o kulturu, umění a takové věci. Jedna z žen (hraje ji **Ivana Chýlková**) dokonce napsala knihu o Dárfúru a všichni jsou tak nějak humanisté. Jenomže síla Boha masakru je mocnější. Postupně dochází k sestupu do temnot divočství a barbarství, i když neopustíme čtyři stěny měšťanského pokoje. (...)“

Jiří Peňás, Týden 22. 12. 2008

„(...) Hrdinové Boha masakru jsou tragikomičtí. Smějeme se, když jim padají masky lepších lidí nebo dobrodějů, kdy je odhalován jejich snobismus a měšťáctví, ale i úzkost a strach. Náš smích není zlomyslný. Kdo z nás by se na tom jevišti nepoznal? (...)“

Miloš Urban, Divadelní noviny 6. 1. 2009

V anketě Divadelních novin *Inscenace roku 2008* získala **Ptákovina** sedm hlasů kritiků a osobností českého divadla.

Čechovův **Ivanov**, inscenace Martina Čičváka, se hrála 7. února ve Slovenském národním divadle v Bratislavě.

9. března bylo hostem ČK umělecké uskupení **Kytka revival 1980** s inscenacemi Jana Koska a Vladimíra Franze *Opera ještě nezemřela* a *Tajemný listonoš*.

14. března získal Činoherní klub CENU ALFRÉDA RADOKA – **DIVADLO ROKU 2008** a **Jaromír Dulava** obdržel CENU ALFRÉDA RADOKA za roli Předsedy v Kunderově **Ptákovině**.

Jan Vodňanský a **Petr Skoumal** hráli 19. května pořad **S úsměvem idiota / Po čtyřiceti letech**. Společně s nimi vystoupili také Táňa Fischerová, Pavel Greifoner a Jiří Slíva.

U příležitosti brněnské konference věnované **Milanu Kunderovi** jsme hráli **Ptákovinu** v režii Ladislava Smočka v Divadle Reduta.

Jako vzpomínku na Josefa Tejkla (zemřel 4. dubna) **Činoherní klub uvádí**: zařadil na 31. května inscenaci Černých šviháků z Kostelce nad Orlicí *Svět podle Kloboučka*.

16. června byla derniéra hry Woodyho Allena **Sex noci svatojánské**. Hra skončila třístou reprízou, na repertoáru byla od prosince 1993, a stala se tak prozatím nejreprízovanější inscenací polistopadového období ČK.

21. června hrála v Činoherním klubu rakouská amatérská divadla **Theater Holzhausen** a **Theater Abtenau** hru Felixe Mitterera *Mein Ungeheuer*.

23. června reprezentovala Činoherní klub na festivalu Divadlo evropských regionů v Hradci Králové inscenace Ondřeje Sokola Yasmina Reza: **Bůh masakru**.

■ 2009 / 2010 ■ ■ ■ ■

Na Mezinárodním festivalu Divadlo v Plzni jsme hráli hru Milana Kundery **Ptákovina**.

Jaromír Dulava byl za roli předsedy v **Ptákovině** nominován na Cenu Sazky a Divadelních novin.

14. září 2009 premiéra

Marina Carr: U KOČIČÍ BAŽINY

Překlad: Šárka Císařová a Olga Bártová

Režie: **Martin Čičvák** / Hudba: **Petr Kofroň**

Scéna: **Tom Ciller** / Kostýmy: **Nina A. Stillmark**

Hrají: **Veronika Žilková, Vladimír Kratina, Gabriela Vránová, Lenka Skopalová, Stanislav Zindulka, Matěj Dadák, Jaroslav Plesl nebo Vojtěch Kotek, Marika Šoposká, Ivana Wojtylová, Klára Šabaková nebo Johana Krtičková, František Skopal, Stanislav Štícha nebo Hanuš Bor nebo Petr Meissel.**

„Moderní tragédie – tak lze charakterizovat všechny tři nejproslavnější hry Mariny Carr. Jsou to *Maja*, *Portia Coughlanová* a *U Kočičí bažiny*. Autorka využívá žánr v postmoderní době nepřiliš oblíbený – jedná se o formálně ‚uzavřená‘ dramata, více či méně tematicky čerpající z antických vzorů. Tragédie jsou to ryze osobní, vyrůstající z nepřiměřených reakcí na životní realitu, z neschopnosti se adaptovat, z přemíry i nedostatku lásky. Muži své partnerky opouštějí, jsou zdrojem absolutní bolesti, kterou nelze přežít. (...)“

Ester Žantovská, *Divadelní noviny* 20. 10. 2009

„(...) Režisér Martin Čičvák do titulní role Hester Swanové, čtyřicetileté ženy, neustále někým opouštěné a neumějící odpustit, obsadil Veroniku Žilkovou. (...) V jádru je to hra, troufám si říct, ženská, neboť to, co zejména v Hester běží mimo slova, ba mimo vědomí, je onen druh tělesnosti, biologičnosti, o níž muži třeba i vědí, ale žít jej nemohou, neboť nikoho na svět nepřivádějí. (...)“

Josef Chuchma, *Mf Dnes* 19. 9. 2009

Kunderova **Ptákovina** zahájila 14. října přehlídku Aplaus v Prostějově.

27. října byla derniéra hry Davida Mameta **Americký bizon**.

Divadlo Aréna Bratislava představilo v Činoherním klubu tři inscenace – Rastislav Ballek: *Tiso*, Viliam Klimáček: *Dr. Gustáv Husák*, Viliam Klimáček: *Komunizmus*. Přehlídka se uskutečnila ve dnech 16. - 18. listopadu, kdy jsme si připomněli dvacet let od počátku Sametové revoluce.

3. prosince se hrála naposledy inscenace Čičvákova **Ivanova**.

9. prosince byla **Ptákovina** na zájezdu v Divadle Aréna v Bratislavě.

Emília Vášáryová získala vyznamenání Artis Bohemiae Amicis a čestný titul Janáčkovy akademie múzických umění Doctor artis dramaticae honoris causa.

Nakladatelství Torst vydalo knihu *Plasy 1981*, jež přibližuje výstavní činnost jedné generace českých fotografů, vystavujících pod vedením **Anny Fárové** také tři roky v Činoherním klubu.

12. ledna 2010 premiéra

Miroslav Krleža: **LÉDA** (Manželskonemanželská povídka)

Překlad: **Irena Wenigová**

Úprava a režie: **Ladislav Smoček**

Scéna: **Karel Glogr** / Kostýmy: **Simona Rybáková**

Hrají: **Petr Nárožný, Nela Boudová, Ondřej Vetchý, Dana Černá, Mojmír Maděrič.**

„(...) Dva manželské páry a jeden ‚univerzální‘ milenec ve hře chorvatského spisovatele Miroslava Krleži *Léda* stihnou během jednoho večera a noci prožít pozoruhodnou erotickou smrt s existenciálním podtextem. V Činoherním klubu, kde měla *Léda* premiéru

v režii **Ladislava Smočka**, objevují herci v téměř zapomenutém textu vydatný zdroj šfavnatých bonmotů a komediálních situací. Pod slupkou lechtivé, ironické konverzačky se ovšem skrývá vážný, současně citěný a výstižný popis podstaty lidské povahy. (...) Je dost zábavné sledovat, jak si všichni uvědomují pravý stav věcí, vychladlá manželství a milostné avantýry, ale navenek z nejrůznějších dobrých důvodů hrají o ‚dobrou pověst‘ a dělají, že se nic neděje. Odhodlají-li se přece jen vyslovit pravdu, pak tím zaručeně cosi sobeckého sledují. (...) Hnáni čímsi neznámým všichni předkládají spoustu racionálních i ‚citových‘ důvodů pro své jednání, bravurně nasazují a sundávají společensky přijatelné masky, aby dosáhli svého. A když to mají, zjistí, že to není ono. Kouzelné jsou v tomto směru oba postkoitální dialogy, v nichž **Petr Nárožný** jako životem zkušený svědce, kterého už nic nemůže vyvést z míry, protože ‚nic, k čemu může dojít mezi mužem a ženou, není tak důležité, aby bylo nutné si kvůli tomu rvát vlasy‘, pečuje o duševní i ekonomickou stabilitu svých partnerek. Jejich ‚spokojená‘ manželství mu totiž zaručují snadno dostupné milenecké ‚služby‘. **Petru Nárožnému** sedí role jako ušitá, vyvažuje ji na hraně mezi vyžilým, cynickým příživníkem a rozšafným, přítulným plyšákem, který prostě už ví, jak je v životě důležité, aby si všichni v rámci možností přišli na své a že ‚nejlepší je, když naše tělo zapomeno na skutečnost rozumu‘. (...)“

Marie Reslová, *Hospodářské noviny* 29. 1. 2010

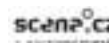
Poskytovatel čtyřletého grantu na provoz: Hlavní město Praha

Inszenace ČK jsou realizovány rovněž s podporou Městské části Praha 1

Partneři Činoherního klubu

www.radiohortus.cz

Redakce Činoherního čtení: **Roman Čisář, Petra Honsová, Radvan Pácl.** Foto: **Martin Poš, Pavel Nesvadba, Pavel Kolský, Oleg Vojtišek, Viktor Kronbauer.** Jazyková korektura: **Andrea Fírtíková.** Grafická úprava: **Kateřina Skalníková.**

Galerie Smečky Vás zve na výstavu

Vlasta Kemr - jak mne neznáte
/koláže z let 1984 - 2009/

Jiří Kaloč - Informel a Socha domu

od 03.03.2010 do 17.04.2010 / úterý – sobota, 11.00 – 18.30 hodin

Vstup zdarma pro držitele ZTP, ZTP/P, důchodce, děti, studenty SŠ, VŠ a pro všechny držitele Zákaznické karty Pražské plynárenské, a. s.

Ve Smečkách 24, 110 00 Praha 1
(vedle Činoherního klubu)

tel.: +420 222 210 268, tel./fax: +420 222 210 272

* **G a l e r i e**
s m e č k ý